

قطر ۲۰۲۲ از دریچه دوربین
Qatar2022

این آقایی که می بینین تا کمر مقابل هوادار ها خم شده، هاجیمه مورناسو سرمربی تیم ملی این کشوره. بعد از ضربات پنالتی که حکم به حذف ژاپن از جام جهانی رو داده، اینجوری ابراز خشم مندگی کرد. اونم بعد از بازی خوب و چشم نواز. کاش به ذره فوتبالی های ما از جمله بازیکن ها و سرمربی مون فرهنگ معذرت خواهی رو یاد می گرفتین.

هر چند گذشتن شاخ قرمز روی سر یکی از سنت های مردم کره جنوبی به حساب میاد، اما دیدن بازی نیمه اول کره جنوبی مقابل برزیل شاخ همه رو دراورد، چه برسه به مردم کره. خوردن چهار گل طرف ۲۶ دقیقه اونم تیمی که پرتغال رو شکست داده، شاخ در آوردن هم داره، تداره؟

ستاره های برزیل با پرستجو خاص خودشون ردیف نشستن و از بازی زیبای سلسائو لذت می برن، رونالدو، کافو، روبرتو کارلوس و روبرالدو فراموش نشدن! اینها هم ستاره دارن که دم از دیدنشون لذت می برن. فوتبال ما هم ستاره داره البته! بنفدر مفت خوردن و چریدن که حالامشغول نگذرن هستن. با همین ستاره های برزیل خوش باشیم، خیلی بهتره.

سامبای برزیلی باز هم خودنمایی کرد. یادمان رفته بود این شادی خاص زندهای فوتبال جهان را. رومار یو و به به تو در ۹۴ آمریکا آن را اجرا می کردند و بعد رفت در گوشه تاریخ تا اینکه دوشنبه شب نیمار و ارتش مقابل کره جنوبی چهار بار آن را به نوعی دیگر اجرا کردند تا شب به یاد ماندنی برزیل تکمیل شود.

البته که برزیلی ها سلطان پله را فراموش نمی کنند. آرزوی سلامتی برای پله این روزها یکی از اصلی ترین دعاها ی برزیلی های همیشه عشق به فوتبال است. به هر روش ممکن و به هر شکلی که تصورش را داشته باشید، آنها می خواهند که پله بر گردد و حالا حالاها کنارشان باشد.

این هم ورزشگاه ۹۷۴ که دیگر وجود خارجی نخواهد داشت. ۹۷۴ کلنکس دور هم جمع شدند تا یکی از ورزشگاه های جام جهانی قطر را شکل دهند و حالا که کارشان تمام شده باید از هم جدا شوند و هر کدام شان به دنبال سرنوشت خودشون بروند. کسی چه می داند شاید باز هم کنار هم قرار گرفتند و جایی دیگر ۹۷۲ را بنا کردند.

برزیل به عشق «پله» می جنگد

قهرمانی
در تیررس
سلسائو

شویانو روزی

برزیل جز قهرمانی هیچ هدفی ندارد. نیمار و هم تیمی هایش یک گام دیگر به فینال و تحقق رؤیای بزرگ قهرمانی نزدیک تر شدند. قناری ها برای رسیدن به یک چهارم نهایی کره جنوبی را باید شکست می دادند، انتظاری که برآورده کردندش اصلا سخت نبود و در کمتر از ۳۶ دقیقه مأموریت به آسانی و با موفقیت به پایان رسید. حالا درخشش ستاره های برزیل، تیرس به ارادی کروات ها انداخته است.

سلسائو ۲۰ سال است که رنگ قهرمانی به خود ندیده، اما شرایط برزیل در جام ۲۰۲۲ مطلوب و همه چیز مهبای قهرمانی این تیم است. کمتر از یک نیمه برای وینیسیوس، نیمار، ریچارلیسون و پاکتا کافی بود تا چهار گل بزنند و هنوز نیمه تمام نشده بود که رقص پیروزی انجام دادند. برزیلی ها در مصاف با کره تکنیک های ناب خود را بارها به نمایش گذاشتند. برتری مطلق مدعی قهرمانی در مقابل حریف آسیایی کاملاً مشهود بود، به ویژه که نیمار بعد از دو بازی غیبت دوباره در ترکیب حضور داشت. در این جدال برتر تیاگو سیلوا ۳۸ ساله با پاس گلی که به ریچارلیسون داد، رگورد مسن ترین پاسور تاریخ جام جهانی را به نام خود ثبت کرد.

برزیلی ها شکی در پیروزی مقتدرانه نداشتند و صعودشان به جمع هشت تیم برتر جهان به راحتی رقم خورد، در همین خاطر سرمربی این تیم تصمیم گرفت در ۱۰ دقیقه آخر مسابقه به وپورتون دروازه بان ذخیره برزیل هم فرصت بازی دهد. تعویض الیسون این فرصت را به وپورتون داد تا بازی در جام قطر را تجربه کند. پیام احساسی پله،

اتحاد برای پیروزی و رسیدن به فینال را در این تیم افزایش داده است. بازیکنان سلسائو می جنگند تا با صاحب جام آن را به پله تقدیم کنند. **برزیل مرگبار** مرداول نیکمت از همه چیز راضی است و می داند شاگردانش پتانسیل موفقیت را دارند. تپته حفظ تعادل در تیم را هم موفقیت برزیل خواند: «از هواداران سپاسگزارم. کلمه دیگری پیدانمی کنم که عمق تشکرم را نشان بدهد. آنها به تیم باور دارند و نقطه قوت ما هستند. تیم در حمله بی نظیر است. ما نسلی را در اختیار داریم که مربران زیادی از رده های سنی روی بازیکنان کار کرده تا به اینجا رسیده اند. آنها پایه های این قهرمان ها را شکل داده اند، چه از نظر فوتبالی و چه روحی روانی. برایم باعث افتخار است که نتیجه کار آنها را در اختیار دارم. تنها

نکته ای که ما در ادامه بازی ها باید مدنظر داشته باشیم؛ تعادل است. می دانید که اگر برزیل تعادل داشته باشد تا چه حد برای حریفان مرگبار خواهد بود.» **تیرس نیمار** بهترین بازیکن بازی کسی نبود جز نیمار؛ همان سستاره های که مصدومیت به موقع فرصت حضور در دو بازی را از دست داد. نیمار با انگیزه تر از همیشه به بازی های آتی فکر می کند: «خیلی ترسیده بودم. بعد از شروع خوبی که در این فصل داشتم، تحمل یک مصدومیت شدید برایم سخت و دردناک بود. این همه تلاش ارزش داشت. نمی توانم از عملکردم صدمه رضای باشم. جایزه بهترین بازیکن را دریافت کردم، ولی این جایزه متعلق به همه بازیکنان تیم است، چون

همگی عالی بودند. وقت آن رسیده که پیش برویم، ولی باید این کار را با برنامه ریزی انجام دهیم. ما رؤیای قهرمانی را در سر می پرورانیم و قدم به قدم پیش خواهیم رفت. این چهارمین بازی ما بود و هنوز سه بازی دیگر داریم. بسیار آماده هستیم و روی کسب عنوان قهرمانی تمرکز کرده ایم.»

وینیسیوس دیگر ستاره قناری ها بعد از تقدیم پیروزی مقابل کره به پله، به هماهنگی خوب بازیکنان برزیل اشاره کرد: «این برد را به پله تقدیم می کنم و امیدوارم که او هر چه سریع تر از این وضعیت خارج شود. با این شرایط می توانیم تا فینال به رقصیدن ادامه دهیم. با گذشت زمان، شرایط ما بهتر می شود و بازی به بازی اعتماد به نفس بازیکنان بالا رفته و هماهنگ تر از قبل می شویم.»

ژاپن و کره جنوبی آبروداری کردند
آسیایی های سرافراز

می شوند و با سر بلند می، با افتخار و حتماً در جام های جهانی بعد خیلی بهتر از این ظاهر خواهند شد. کره جنوبی غافلگیر شد. برزیل بی رحم تر از آتی بود که تصور می شد، اما کره ای ها کم نیاوردند و می توانستند مثل برخی تیم ها در شش قدم خودشان بمانند و فقط دفاع کنند و دست آخر با یک بازی حال بهم زن جام را ترک کنند. اما حمله کردند و با پس نکشیدند تا نیمه دوم بازی را با حساب یک بر صفر از برزیل مدعی ببرند. کره هم حذف شد، اما باز هم سر بلند و با افتخار و حتماً در جام های جهانی آینده حرف ها برای گفتن خواهند داشت. ژاپن و کره جنوبی برای آسیا آبروداری کردند تا باز هم نگاه فوتبال دنیا به آسیا عوض نشود. هر چند که بقیه چنگی به دل نزدند و بیشتر زحمات این دو تیم را به یاد دادند. کره جنوبی و ژاپن نشان دادند که فوتبال شرق آسیا تا چه حد پیشرفت کرده است؛ فوتبالی که در دست بنیان گذاشته شده، درست برنامه ریزی شده و برای خودش اهدافی را تعریف کرده که باید به آنها برسد و می رسد. جام جهانی ۲۰۲۲ برای آسیا تمام شد، اما با دو پایان مختلف در یک سو تیم هایی که فقط در جام جهانی حاضر می بشوند و در سوی دیگر تیم هایی که می خواهند جهانی باشند و فوتبال جهان به احترام شان از جابجایی خیزد. ژاپن و کره جنوبی همین تیم ها هستند که همه را به تحسین و می دارند.

تلاش شان را کرده و تا آخر هم مبارزه کردند؛ یکی به نایب قهرمان جهان در ضربات پنالتی باخت و دیگری به مدعی شماره یک قهرمانی. صحبت از ژاپن و کره جنوبی دو نماینده شایسته قاره آسیا در جام جهانی است. دو نماینده ای که سال ها است خود را از جمع آسیایی ها جدا کرده و فوتبال شان را به سطح اول فوتبال دنیا رسانده اند. البته آسیا یک نماینده دیگر هم در مرحله هشتم نهایی جام جهانی داشت، «استرالیا». داستان کره جنوبی و ژاپن متفاوت است. اینها آسیایی بی تر به نظر می آیند و تلاش شان برای فوتبالی های قاره کهن چشم نواز تر و کارنامه شان هم قابل تحسین تر است. ژاپن دو گول گروه خود را مغلوب کرد. بردن آلمان و اسپانیا در جام جهانی کار ساده ای نیست، اما چشم بادامی ها از عهده آن بر آمدند تا به عنوان صدر نشین صعود کنند نه اینکه تیم دوم باشند و از صدفه سری اشتباهات دیگر تیم ها راهی مر حله بعد شوند. کره جنوبی داستان مشابهی داشت، باید پرتغال پر ستاره را می برد تا حکم صعودش امضا می شد و با اطمینان گام به مر حله بعد می گذاشت. ژاپن، کرواسی را اسیر کرده بود، جلو هم افتاد و در نهایت با ضربات بی رحم پنالتی با جام جهانی خدا حافظی کرد. حالا آنها تنها تیم قاره کهن هستند که بدون باخت از جام جهانی حذف

دنیا حیدری

درخشش دومینیک لیواکوویچ جواز صعود نایب قهرمان جهان را به یک چهارم نهایی صادر کرد. ۲۴ سال قبل که کرواسی موفق به ایستادن بر سکوی سوم جام جهانی ۹۸ فرانسه شد، خوشبین ترین کارشناسان هم تکرار این موفقیت را برای شطرنجی ها قائل نبودند و بسیاری این موفقیت را یک اتفاق می دانستند. خصوصاً که در دو جام بعدی کرواسی در رده بیست و دوم و بیست و سوم ایستاد و در جام جهانی آفریقای جنوبی هم مانند ایران حضور نداشت؛ روندی که مهر تأییدی بر ادعای اتفاقی بودن موفقیت کرواسی در فرانسه بود، با این وجود این تیم در پی غیبت در جام جهانی آفریقای جنوبی، در برزیل توانست صعودی چند پله ای را نسبت به دفعات قبل تجربه کند و با ایستادن بر جایگاه نوزدهم به کار خود در سرزمین قهوه پایان دهد، اما آن زمان هم در خوش بینانه ترین حالت ممکن تصور نمی شد. این تیم چهار سال بعد، در روسیه بر سکوی دوم جام جهانی بایستد و عنوان نایب قهرمانی را از آن خود کند. موفقیتی که یک بار دیگر می شد آن را به شناس و اقبال ارتباط داد، اما روند نتیجه گیری شطرنجی ها در قطر نشان داد آنچه طی این سال ها به رغم فراز و نشیب های بسیار باعث ایستادن کرواسی بر سکوی سوم و دوم جهان شده چیزی فراتر از شناس است و به طور مستقیم به برنامه ریزی و تلاش این تیم در جهت کسب موفقیت ارتباط دارد. نایب قهرمان جام جهانی قبل این دوره در گروه F با بلژیک تیم سوم جهان هم گروه بود. شاگردان دالیچ اگر چه کار خود را با تساوی مقابل مراکش آغاز و دست آخر با کسب یک برد و دو

معجزه لیواکوویچ جواز یک چهارم نهایی را صادر کرد

کرواسی دست بردار نیست

تساوی به عنوان تیم دوم جدول به یک هشتم راه یافتند، اما برابر ژاپن یکبار دیگر ثابت کردند از روی شناس و اقبال نبود که در دوره قبل عنوان نایب قهرمانی را از آن خود کرده و در این دوره نیز تا به اینجا کار موفق به کسب جواز حضور در یک چهارم نهایی شده اند؛ به طوری که دنی آلوس، مدافع باتجربه تیم ملی برزیل با جدیت تمام می گوید، به آرژانتین نه که باید به کرواسی اندیشید: «لان زمان آن نیست که در مورد احتمال رویارویی با آرژانتین در نیمه نهایی صحبت کنیم. امروز باید تمام فکر و ذکر ما بازی با کرواسی باشد. تیمی که ثابت کرده کنار زدن آن اصلاً کار ساده ای نیست.» در واقع آلوس از واقعیتی حرف می زند که مودریچ بعد از برتری تیمش مقابل نماینده آسیا از آن تحت عنوان معجزه یاد کرد. از دروازه بان که فریم به فریم حرکات او در ضربات پنالتی چیزی شبیه به معجزه را رقم زد، اما این تنها توصیفی از ضربات پنالتی پایان بازی است و شطرنجی ها در طول ۱۲۰ دقیقه نمایشی فوق العاده داشتند و به خوبی مقابل سامورایی ها ایستادگی کردند و توانایی های خود را به معرض نمایش گذاشتند. شطرنجی ها معجزه های چون دومینیک لیواکوویچ را درون چهار چوب دروازه دارند که جذا در درخشش در طول بازی، سه پنالتی سامورایی ها را به شکلی زیبا مهار می کند و تکیه گاه محکم کروات ها است. شاید بهترین توصیف از کرواسی این باشد که شاگردان زلاتکو دالیچ بلد نیستند بدون اینکه اوج استرس و طعم مرگ و زندگی را بچشند به دور بعد صعود کنند. توصیفی شبیه به جمله قابل تأمل سرمربی کرواسی بعد از پیروزی که گفت: «فکر می کردند راحت ما را شکست می دهند! اما نباید ما را دست کم می گرفتند.»